

Vi gleder oss til påske

Fridager, solskinn og varme, fjell og fjord! Ja, visst gleder vi oss til påske — til innledningen på en vakker årstid! Det slår meg hvor grundig og høytidsstemt alle går jula i møte — med bakst, vask, kirkegang, gaver. Men den virkelige store kristne høytid er da påske da Gud fullender sitt frelsesverk i Jesus Kristus. Men glemmer vi kanskje påskesalmene og Gudsordet når påskesekken pakkes? Prioriteres appelsiner og faktorkrem? Et både og er nødvendig.

«Se, vi går opp til Jerusalem i hellige fastetider og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn, i stedet for syndere lider». Dette er etter hvert blitt en kjær salme. Men i bibelfortellingen om palmesøndag — før lidelsen — blir Jesus hyllet med klær og palmer utbredt på veien og med hosianna-rop: «Velsignet være han som kommer i Herrens navn». Hvorfor slik jublende glede? Jo, folket ventet at han var Messias, og at han skulle gjenopprette Davids kongetrone. Alt skulle bli så mye bedre da.

Men Jesus kom ikke for å oppfylle profetiene slik som folk flest trodde. Han skulle **lide**. Han selv sa det slik: «Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare dette ene kornet, men dersom det dør, bærer det rik frukt.»

Såkornet blir kastet i jorden. Det suger til seg næring, akset kan ha 15-20-30 korn. Men frøkornet — opphavet — er borte i jorden. Det ene gav sitt liv til mange. Per Lønning sa en gang i sin preken: «Var dette nødvendig? Hadde det ikke klart seg om Jesus ga oss et program, en oppskrift, et flammende eksempel til oppmuntring? Skriftens svar er tydelig: det hadde ikke klart seg. Vi behøvde en frelser. Av oss selv hadde vi forspilt livet med alle dets muligheter. Vårt eneste håp var: å få det igjen som gave. Få liv — av en som **hadde** liv. Liv å gi».

Vi går snart inn i «den stille uke», så la oss se oss som han ser oss:

Du som freden meg forkynner.
Du en frelser, jeg en synder
du med amen, jeg med bønn,
du med nåden, jeg med skammen,
å, hvor vi dog passer sammen,
du Guds salvede, Guds sønn!

Vi ber: Herre , la oss bli redskap for din fred, påskens fred!

Synnøve Hegge Sæta